

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 marca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. Ś. podlegała dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia 31 lipca 2019 roku i od dnia 1 października 2019 roku do dnia 29 lutego 2020 roku oraz nie podlegała dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 1 sierpnia 2019 roku do dnia 30 września 2019 roku.

W uzasadnieniu wskazano, że dnia 13 lutego 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wszczął postępowanie w sprawie przebiegu wnioskodawczyni dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą w związku z jej pismem z 10 lutego 2020 r. Po wszczęciu postępowania kolejnym pismem z 19 lutego 2020 r. wnioskodawczyni ponownie wystąpiła między innymi o wyrażenie zgody na opłatę po terminie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Pismem z dnia 28 lutego 2020 r. postępowanie zostało zakończone.

Z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że wnioskodawczyni zgłosiła rozpoczęcie wykonywania działalności gospodarczej od 1 września 2006 r. w zakresie "pozyskiwania drewna".

Z tego tytułu skarżąca zgłosiła się i do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego od 1 września 2006 r. Dokument (...) skarżąca złożyła w dniu 8 września 2006 r. W zgłoszeniu tym wnioskowała również o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od 1 września 2006 r.

Jak wynika z akt sprawy decyzją z 6 marca 2015 r. nr (...) Oddział stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawczyni podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 września 2006 r. do 4 stycznia 2010 r. i do 8 czerwca 2010 r. Od decyzji tej ubezpieczona nie wniosła odwołania i decyzja stała się prawomocna.

Z ustaleń Oddziału wynika, że za czerwiec 2015 r. składki na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe wnioskodawczyni opłaciła po obowiązującym terminie.

Wnioskiem z dnia 13 lipca 2015 r. wnioskodawczyni wystąpiła o wyrażenie zgody na opłatę po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za czerwiec 2015 r. Pismem z 27 lipca 2015 r. Oddział poinformował ubezpieczoną o wyrażeniu zgody w drodze wyjątku na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie za czerwiec 2015 r.

Z akt będących w posiadaniu Oddziału wynika ponadto, że wnioskodawczyni miała wielokrotnie wyrażaną zgodę na opłatę składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe: pismem z 31 grudnia 2007 r. za wrzesień 2007 r., pismem z 24 maja 2012 r. za marzec 2012 r., pismem z 10 lipca 2014 r. za maj 2014 r. w drodze wyjątku, pismem z 22 stycznia 2015 r. za październik 2014 r. (w drodze wyjątku) oraz za czerwiec 2015 r. pismem z 27 lipca 2015 r. - również w drodze wyjątku. Pismem z 31 grudnia 2014 r. Oddział nie wyraził zgody na opłatę po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za październik 2014 r.

Na podstawie zapisów zarejestrowanych w Centralnej Ewidencji i (...) Oddział ustalił, że 1 sierpnia 2019 r. wnioskodawczyni zgłosiła zawieszenie działalności gospodarczej od 1 sierpnia 2019 r. Następnie 30 sierpnia 2019 r. skarżąca zgłosiła wznowienie od 30 sierpnia 2019 r., a 28 grudnia 2019 r. data wznowienia została zmieniona na 1 sierpnia 2019 r.

W dniu 11 września 2019 r. wnioskodawczyni przekazała dokument rozliczeniowy za sierpień 2019 r., w którym rozliczyła składki od podstawy wymiaru 184,46 zł. W dniu 20 listopada 2019 r. skarżąca przekazała korektę deklaracji za sierpień 2019 r. ze składkami rozliczonymi od podstawy wymiaru 2859,00 zł.

Składki za sierpień 2019 r. rozliczyły się jako opłacone po obowiązującym terminie płatności.

Wnioskiem z 26 listopada 2019 r. skarżąca wystąpiła o wyrażenie zgody na opłatę po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od sierpnia do listopada 2019 r.

Pismem z 23 grudnia 2019 r. Oddział poinformował, że z uwagi na dotychczasowy przebieg ubezpieczenia i wielokrotnie wyrażaną zgodę na opłatę po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe tym razem zgoda nie została wyrażona, a wniosek skarżącej w zakresie października i listopada 2019 r. jest bezprzedmiotowy, gdyż składki za te miesiące zostały rozliczone jako opłacone w terminie.

W ocenie Oddziału mając świadomość konsekwencji nieopłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w ustawowym terminie, wnioskodawczyni tym bardziej powinna zachować należyłą staranność przy ich opłacaniu.

Wnioskami z dnia 1 i 8 stycznia 2020 r. wnioskodawczyni wystąpiła ponownie o wyrażenie zgody na opłatę po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od sierpnia 2019 r. do stycznia 2020 r. Pismem z 30 stycznia 2020 r. Oddział poinformował skarżącą, że podtrzymuje stanowisko zawarte w piśmie z 23 grudnia 2019 r. informującym o braku zgody na opłatę po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za sierpień i wrzesień 2019 r.. jak również wyjaśnił, że w zakresie składek od października do grudnia 2019 r. wniosek jest bezprzedmiotowy - składki zostały opłacone w terminie, a termin płatności składki za styczeń 2020 r. jeszcze nie upłynął.

Z ustaleń Oddziału wynika, że 30 sierpnia 2019 r. tj. po dniu wznowienia działalności od 1 sierpnia 2019 r. skarżąca wystąpiła z wnioskiem o zasiłek pogrzebowy. Ponadto po wznowieniu działalności skarżąca była niezdolna do pracy z powodu choroby w okresach:

- od 3 września 2019 r. do 20 września 2019 r.,
- od 26 września 2019 r. do 9 października 2019 r.,
- do 5 listopada 2019 r. do 9 listopada 2019 r.,
- od 15 listopada 2019 r. do 6 grudnia 2019 r.,
- od 10 grudnia 2019 r. do 24 grudnia 2019 r.,
- od 7 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- od 5 lutego 2020 r. do 12 lutego 2020 r.

Decyzją z dnia 31 października 2019 r. Oddział odmówił prawa do wypłaty zasiłku chorobowego od 26 września 2019 r. do 9 października 2019 r. Od decyzji zostało wniesione odwołanie.

Ponownie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym skarżąca została objęta od 1 października 2019 r., gdyż składki na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od października 2019 r. rozliczyła i opłaciła w obowiązującym terminie i wysokości wynikającej ze złożonych dokumentów rozliczeniowych.

(decyzja – k. 27 verte – 29 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji złożyła J. Ś..

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, że w odwołaniu od decyzji ZUS z dnia 24 marca 2020 roku wnioskodawczyni nie zgłosiła żadnych zarzutów, ani zastrzeżeń do wskazanej decyzji, jak również nie przedstawiła nowych okoliczności i dowodów na ich poparcie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5-5 verte)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ś. prowadzi działalność gospodarczą od dnia 1 września 2006 roku. Jako rodzaj przeważającej działalności według (kod (...)) wskazano "pozyskiwanie drewna". Jako stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej wskazano adres: Ł., ul. (...), lok. 33c, 92-104.

(wypis z (...) k. 21-22 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawczyni zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego od dnia 1 września 2006 roku. Jednocześnie wniosła o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od wskazanego wyżej dnia.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 26 listopada 2019 roku skarżąca wystąpiła z wnioskiem do ZUS o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od sierpnia 2019 roku do listopada 2019 roku.

(okoliczność bezsporna)

W piśmie z dnia 23 grudnia 2019 roku organ rentowy poinformował skarżącą, iż zgoda na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące: sierpień 2019 roku i wrzesień 2019 roku nie została wyrażona.

(pismo – k. 24 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 1 stycznia 2020 roku, a następnie w dniu 8 stycznia 2020 roku wnioskodawczyni ponownie wystąpiła do ZUS wnosząc o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące: sierpień 2019 roku i wrzesień 2019 roku.

(okoliczność bezsporna)

W piśmie z dnia 30 stycznia 2020 roku organ rentowy wskazał, że podtrzymuje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 23 grudnia 2019 roku.

(okoliczność bezsporna)

W piśmie z dnia 10 lutego 2020 roku skarżąca zwróciła się do ZUS z prośbą o wyrażenie zgody na nabycie prawa do zasiłku chorobowego od dnia 1 listopada 2019 roku i utrzymanie ciągłości prawa do zasiłku i przywrócenie terminu opłacania składek na dobrowolne ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

(pismo – k. 2 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W piśmie z dnia 19 lutego 2020 roku wnioskodawczyni wniosła o wyrażenie przez ZUS zgody na zachowanie ciągłości dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i opłacenie składki za sierpień 2019 roku i wrzesień 2019 roku po terminie.

(pismo – k. 6 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołująca zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 sierpnia 2019 roku do dnia 29 sierpnia 2019 roku (łącznie 29 dni, nie zaś 30 dni). W związku z nieskutecznym zawieszeniem organ rentowy konto wznowił z datą 1 sierpnia 2019 roku.

(pismo – k. 24 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W sierpniu 2019 roku skarżąca miała trudną sytuację rodzinną i zdrowotną. Zajmowała się ciężko chorym na nowotwór ojcem, który zmarł w dniu 30 sierpnia 2019 roku.

(pismo – k. 2, k. 6 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W deklaracji rozliczeniowej (z 8.10.2019 roku) za 09.2019 roku wnioskodawczyni wykazała składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od podstawy 2382,50 złotych. Korekta (...) i raportu (...) ze składką na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od podstawy 2859 złotych została przekazana w dniu 22 listopada 2019 roku. Składki na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne chorobowe za wrzesień 2019 roku skarżąca ostatecznie opłaciła w dniu 21 października 2019 roku.

(pismo ZUS – k. 16-17, raport (...) k. 7 verte - 20 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów, w tym zarówno znajdujących się w aktach sprawy, jak i w aktach ZUS, których wartości dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron. Sąd nie znalazł podstaw, ażeby odmówić dowodom waloru wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U.2021.0.423 t.j.) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Według art. 11 ust. 2 w/w ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienionym w art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy.

W myśl art. 14 ust 1 w/w objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony. Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4 (w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia) (ust. 1a).

Jak stanowi ust. 2 wskazanego przepisu wskazuje, że ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w ust. 1, ustają:

1) od dnia wskazanego we wniosku o wyłączenie z tych ubezpieczeń, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został złożony;

2) od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób

wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a;

3) od dnia ustania tytułu podlegania tym ubezpieczeniom.

Objęcie dobrowolnymi ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi czy też dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym może nastąpić najwcześniej od dnia złożenia wniosku w tym zakresie (art. 14 ust. 1 u.s.u.s.).

W myśl art. 47 ust. 1 cyt. ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

Zgodnie z treścią cytowanego art. 14 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie. W pojęciu „nieopłacenie w terminie składki” mieszczą się natomiast trzy sytuacje: nieopłacenie w terminie w ogóle składki za dany miesiąc, opłacenie składki w niepełnej wysokości oraz opłacenie składki z przekroczeniem terminu (por. K. Dziwota, J. Wantoch-Rekowski, ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, s. 111, por. też J. Wantoch-Rekowski, Glosa do wyr. SN z 17.5.2001 r., II UKN 363/00, PiP 2002, z. 5, s. 106, czy J. Jamroziak, Ubezpieczenie społeczne osób prowadzących działalność pozarolniczą, Sł. Prac. 1999, Nr 9, s. 17). W konsekwencji tych okoliczności ustanie ubezpieczenia następuje ex lege z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki.

Przymiotem wszelkich ubezpieczeń dobrowolnych jest to, że ubezpieczenie takie jest kontynuowane, jeżeli składki na to ubezpieczenie są opłacane w terminie i we właściwej wysokości. A zatem wnioskodawczyni zdając sobie z tego sprawę winna dokonywać wpłat składek w przewidzianym przepisami prawa terminie oraz w określonych przez przepisy wysokościach.

Jednakże w uzasadnionych przypadkach, mimo opóźnienia z zapłatą składki, ZUS może na wniosek zainteresowanego wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, czyli uznać, że mimo nieopłacenia składki w terminie ubezpieczenie nie ustało.

Podkreślić należy, że kwestia zgody, bądź odmowy ZUS, na opłacenie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie nie wymaga wydania przez Zakład decyzji. Ustawa systemowa przewidziała bowiem wydawanie decyzji w sprawach objętych przepisem art. 83 ust. 1, jak również w innych konkretnie wymienionych sprawach, określonych w przepisach ustawy (art. 24 ust. 1a). W tych to sprawach ustawa zastrzega dla ubezpieczonych (płatników) prawo do odwołania się od wydanej decyzji do właściwego Sądu.

Sąd, rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego np. odmawiającej wypłaty zasiłku chorobowego, bada zachowanie terminu do opłacenia składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe oraz zasadność odmowy wyrażenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zgody na opłacenie składki po terminie (art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) (patrz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2007 roku I UZP 6/06; OSNP 2007/13-14/197).

Analogicznie, sąd rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego, określającego okres niepodlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, ma obowiązek zbadać zasadność odmowy przywrócenia terminu do opłacenia składki na to ubezpieczenie, jeśli skutkiem odmowy było ustanie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Odmowa ta stała się zatem przedmiotem zainteresowania sądu w niniejszej sprawie.

Niewątpliwie wnioskodawczyni uiściła składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za sierpień 2019 roku i wrzesień 2019 roku z uchybieniem ustawowego terminu.

Jednakże istotę sporu w niniejszej sprawie stanowiła ocena zasadności odmowy „przywrócenia terminu” do opłacenia składek.

W ustawie przesłanką "wyrażenia zgody" na opłacenie składki po terminie jest wystąpienie "uzasadnionych przypadków". Przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych uznania w uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu wniosku o wyrażenie zgody nie jest zatem niczym nieskrępowane. Przyznana kompetencja winna być wykonywana według sprawdzalnych, sprawiedliwych kryteriów. W doktrynie prawa administracyjnego przyjmuje się, że uznaniowość decyzji nie oznacza dowolności w ich podejmowaniu. Użyte w przepisie art. 14 ust. 2 pkt 2 określenie "może" nie oznacza pełnej dowolności. Nie ma przy tym znaczenia, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje odrębną decyzję czy też rozstrzyga daną kwestię jako przesłankę wydania decyzji o określonej treści. W tym drugim przypadku, w razie poddania decyzji kontroli sądowej, badanie obejmuje wszystkie okoliczności, także te, które stanowiły przesłanki zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Należy również wskazać, iż przesłanki stanowiące o możliwości przywrócenia terminu do opłacenia składek są całkowicie odmienne, od przywrócenia terminu w rozumieniu art. 168 k.p.c., który to termin do dokonania czynności procesowej może być przywrócony, jeżeli strona uchybiła terminowi bez swojej winy. W powoływanym przepisie brak jest takiej przesłanki, a zatem należy domniemywać, że ZUS może przywrócić termin do opłacenia składki, w zależności od stanu faktycznego, również w sytuacji, gdy jej nieopłacenie nastąpiło np. z winy nieumyślnej ubezpieczonego, chociażby w postaci lekkomyślności.

W ocenie Sądu Okręgowego decyzja organu rentowego w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe była nieprawidłowa.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie należało wydać decyzję pozytywną, gdyż zaistniały okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu skarżącej do opłacenia składki za sierpień i wrzesień 2019 roku.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni zawiesiła w (...) prowadzenie działalności gospodarczej na okres od dnia 1 sierpnia 2019 roku do dnia 29 sierpnia 2019 roku. Owe zawieszenie trwało 29 dni (brak 30 dni), w związku z czym konto wnioskodawczyni organ rentowy wznowił z datą zawieszenia, a mianowicie 1 sierpnia 2019 roku. Jak wynika z niekwestionowanych przez organ rentowy wyjaśnień skarżącej w sierpniu 2019 roku zmagiła się ona z poważnymi trudnościami w życiu rodzinnym. W dniu 30 sierpnia 2019 roku zmarł jej ojciec, który przez wiele lat chorował na nowotwór. Silne emocje związane z troską o najbliższych, które towarzyszyły odwołującej w tamtym okresie mogły w znacznym stopniu wpływać na jej stan psychiczny, a tym samym wprowadzać chaos w regulowaniu bieżących spraw życia codziennego, w tym również tych związanych z funkcjonowaniem jej działalności.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U.2021.0.162 t.j.), przedsiębiorca wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na czas nieokreślony albo określony, nie krótszy jednak niż 30 dni.

Zawieszenie działalności gospodarczej powoduje również zawieszenie podlegania ubezpieczeniom, zarówno tym obowiązkowym jak i dobrowolnym.

W tym znaczeniu racjonalnym, a zarazem zasadnym zdają się być wyjaśnienia skarżącej, iż biorąc pod uwagę jej stan emocjonalny, w którym się znajdowała w sierpniu 2019 roku, zawieszenie działalności gospodarczej miało trwać 30 dni, lecz z uwagi na jej niedopatrzenie wynikające z sytuacji rodzinnej trwało w efekcie 29 dni, co w konsekwencji spowodowało, iż opłaciła ona składki na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po obowiązującym terminie płatności.

W związku z powyższym Sąd uznał, że stanowisko ZUS wyrażone w zaskarżonej decyzji z dnia 24 marca 2020 roku, a dotyczące niepodlegania przez wnioskodawczynię jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 1 sierpnia 2019 roku do dnia 30 września 2019 roku jest błędne.

W ocenie Sądu w/w okoliczności stanowią podstawę do przywrócenia terminu do opłacenia składki za sierpień i wrzesień 2019 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. Ś. podlegała dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w miesiącu sierpniu i wrześniu 2019 roku, jednocześnie przywracając termin do opłacenia składki z te miesiące.